

Stanovisko Evropského výboru regionů Úloha VR v rozvoji diplomatické činnosti v oblasti klimatu na nižší než celostátní úrovni v kontextu nadcházejících COP27 a COP28

(2022/C 498/05)

Zpravodaj: Olgierd GEBLEWICZ (PL/ELS), maršálek Západopomořanského vojvodství

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ (VR),

1. zdůrazňuje význam orgánů na nižší než celostátní úrovni pro dosažení cílů v oblasti klimatu, se zaměřením na budoucí provádění cílů udržitelného rozvoje OSN, a pro naplnění ustanovení Pařížské dohody, za účelem omezení globálního oteplování na 1,5 °C;
2. vyjadřuje politování nad tím, že úloha orgánů na nižší než celostátní úrovni nebyla uznána v závěrech Rady o diplomatické činnosti EU v oblasti klimatu: uspíšení provádění výsledků z Glasgow z 21. února 2022, v nichž se zdůrazňuje klíčový význam diplomatické činnosti v oblasti klimatu a komunikace EU se třetími zeměmi za účelem urychlení provádění Klimatického paktu z Glasgow uzavřeného na konferenci COP26;
3. naléhavě vyzývá vlády členských států, aby v rámci jednání o podobě globálních cílů v oblasti klimatu a o nastavení vnitrostátně stanovených příspěvků a národních adaptačních plánů skutečně zapojily místní a regionální orgány ze svých zemí, neboť právě tyto subjekty v praxi provádějí jejich mezinárodní závazky a přísliby; domnívá se, že vnitrostátně stanovené příspěvky, jež nebudou mít podporu místních a regionálních orgánů, nemají velkou šanci na úspěšné provedení, a že UNFCCC by tento aspekt měla systematicky kontrolovat předtím, než je schválí. V této souvislosti vyzývá vlády členských států, aby do národních delegací, které budou jednat na klimatickém summitu UNFCCC, začlenily rovněž regionální a místní delegáty;
4. zdůrazňuje skutečnost, že města a regiony jsou v první linii, pokud jde o řešení dopadů změny klimatu, jako jsou katastrofy související se změnou klimatu, dopady sociálního charakteru, jako je energetická chudoba a zdravotní problémy související s počasím, environmentální důsledky, jako je dramatický úbytek biologické rozmanitosti, ekosystémů a jejich služeb, a prohlubování stávajících nerovností v důsledku změny klimatu; podtrhuje fakt, že klimatická diplomacie je nezbytná pro naplnění vnitrostátních cílů v oblasti klimatu, neboť místní a regionální orgány připravují a provádějí podrobné plány v oblasti přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování, které s přesností zohledňují místní environmentální podmínky, socioekonomické požadavky a energetickou a klimatickou spravedlnost;
5. poukazuje na to, že úspěšná opatření v oblasti klimatu prováděná městy a regiony mohou být ambicióznější než vnitrostátní cíle, aniž by přitom narušila růst a územní soudržnost. To svědčí o silném „demonstračním efektu“ a zajišťuje to silnější vliv vnitrostátním nebo místním politickým skupinám a politickým skupinám aktivním na nižší než celostátní úrovni, jejichž cílem je přijmout progresivnější politiku v oblasti klimatu;
6. domnívá se, že je nezbytné podporovat síť měst a regionů zaměřené na otázky klimatu a posilovat jejich aktivity v oblasti klimatické diplomacie na nižší než celostátní úrovni s cílem vybudovat kritickou politickou odolnost pro případ zpomalení úsilí vyvíjeného v tomto směru na vnitrostátní úrovni, a zajistit tak dosažení globálních cílů v oblasti klimatu;

7. upozorňuje na to, že města a regiony díky spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami aktivními na místní a regionální úrovni – včetně podniků, univerzit a výzkumných středisek, organizací občanské společnosti a občanů – přispívají ke zvýšení povědomí o opatřeních v oblasti klimatu na místní, regionální, vnitrostátní a celosvětové úrovni a jejich akceptaci ze strany veřejnosti a umožňují a podporují kvalitní život pro všechny v mezích možností naší planety;
8. připomíná, že agenda v oblasti klimatu byla jedním z hlavních témat nadnesených v rámci panelových diskusí občanů a plenárních zasedání Konference o budoucnosti Evropy, přičemž výsledkem bylo 49 návrhů doplněných podrobnými opatřeními. Občané EU požadují, aby byla zrychlena ekologická transformace, a poukazují na to, že je třeba zaměřit se na vzdělávání, lepší komunikaci a na řešení otázek sociální spravedlnosti⁽¹⁾;
9. připomíná, že změna klimatu má výrazný genderový rozměr, neboť její dopady celosvětově pocítují více ženy. Proto je pro zajištění účinných klimatických opatření klíčové, aby se do jednání o klimatu zapojily ženy ve vedoucích pozicích. Klimatická diplomacie na nižší než celostátní úrovni může pomoci smazat rozdíly existující v tomto směru, neboť ženy se proporcionálně více zapojují do politiky na místní úrovni;
10. zdůrazňuje, že ve městech žije mnoho mladých lidí, kteří stojí v čele boje za klima a vytvářejí nová hnutí a iniciativy, jako jsou školní stávky za klima, čímž vyvíjejí nový druh tlaku na místní, regionální a centrální správní orgány. Díky spolupráci s mládežnickými organizacemi poskytují města mladým lidem vhodné nástroje, platformy a další možnosti, aby mohli vyjadřovat své názory prostřednictvím pouličních setkání nebo účasti na schůzích místních zastupitelstev. Města a regiony tak v konečném důsledku aktivně vytvářejí lídry zítřka, kteří jsou připraveni řešit místní problémy a zastupovat svou vlastní komunitu;
11. poukazuje na to, že zapojení místních a regionálních orgánů je obzvláště důležité, pokud jde o identifikaci příležitostí a rizik plynoucích z plánovaných aktivit v oblasti klimatu pro zaměstnanost, příjmy a hospodářskou činnost osob různých pohlaví, věkových skupin, profesního zařazení a oblastí činnosti;
12. domnívá se, že vzhledem ke své blízkosti k občanům umožňují města a regiony dosáhnout posílení postavení komunit, jejich sebeurčení a dobré správy – diplomatická činnost na nižší než celostátní úrovni přímo propojuje občany s globálními záležitostmi, čímž odstraňuje demokratické deficity tradiční multilaterální tvorby politik, v jejímž rámci se občané neúčastní rozhodovacího procesu;
13. domnívá se, že diplomatická činnost v oblasti klimatu na nižší než celostátní úrovni může přispět k vyřešení specifických problémů, s nimiž se potýká diplomacie prováděná na mezistátní úrovni, jako jsou časté patové situace a rozpory mezi severem a jihem;
14. poukazuje na mezinárodní koalice regionů a obcí pro ochranu klimatu, jako je Under2 Coalition, které významně přispívají k mezinárodní politice v oblasti klimatu na nižší než celostátní úrovni a jež by proto měly být intenzivněji zapojeny do jednání OSN. Žádá Komisi, aby tyto aliance začlenila do své diplomatické činnosti v oblasti klimatu;
15. poukazuje na to, že subjekty na nižší než celostátní úrovni prosazují mezinárodní a unijní agendu v oblasti klimatu na několika úrovních:
- a) v rámci svých územních celků přijímají progresivní politiky v oblasti klimatu a současně spolupracují s místními zúčastněnými stranami a zástupci různých skupin s cílem podpořit jejich provádění;
 - b) motivují další subjekty aktivní v rámci horizontální diplomatické činnosti na nižší než celostátní úrovni k tomu, aby prosazovaly ambiciózní cíle v oblasti klimatu, čímž přispívají k rozšiřování a posilování komunit územních celků s ambicemi v oblasti boje proti změně klimatu;
 - c) prostřednictvím vertikální diplomacie ovlivňují politiky v oblasti životního prostředí a klimatu na vnitrostátní úrovni a mají silnou pozici v rámci vnitrostátní diskuse a jednání o otázkách klimatu; mohou omezit škodlivé důsledky nepříznivých vnitrostátních politik;

⁽¹⁾ Návrh 3/opatření 11 vyzývá EU k posílení jejího vedoucího postavení a k tomu, aby převzala výraznější úlohu a větší odpovědnost, pokud jde o prosazování ambiciózních opatření v oblasti klimatu a spravedlivé transformace, a aby podpořila to, že je třeba se v mezinárodním kontextu věnovat řešení ztrát a škod.

- d) propagují na místní úrovni činnost UNFCCC zaměřenou na ochranu klimatu; vnáší osobitý pohled do jednání na úrovni UNFCCC;
- e) umožňují účast značného počtu a široké škály občanů a dialog s nimi s cílem posílit opatření v oblasti klimatu a přijatelnost závazků dalších politik v této oblasti;
- f) spolupracují se státy na zlepšování monitorování, vykazování a ověřování na celostátní úrovni, neboť místní a regionální orgány mají k dispozici podrobnější a přesnější informace;
- g) zapojují se na úrovni budování kapacit, institucionální podpory a technické pomoci;

16. poukazuje na hlavní možnosti spolupráce v oblasti budoucího rozvoje klimatické diplomacie na nižší než celostátní úrovni mezi místními a regionálními orgány v EU a ve třetích zemích:

- a) závislost na úrovni decentralizace, politické autonomie a místní demokracie;
- b) omezený právní rámec stanovující pravidla spolupráce mezi městy a regiony, jakož i nerovnoměrná a nedostatečná spolupráce mezi městy/regiony a vládami jednotlivých států;
- c) nedostatečné financování a nedostatečná spolupráce mezi městy/regiony a finančními institucemi;
- d) nedostatek technických pracovníků, nedostatečná technická podpora a nedostatečné budování kapacit a motivování zejména menších a méně rozvinutých měst a regionů;
- e) chybějící údaje o iniciativách v oblasti spolupráce, což brání řádnému monitorování klimatické diplomacie na nižší než celostátní úrovni a posouzení jejího plného dopadu a významu;
- f) absence pravidelného strukturovaného dialogu s nižší než celostátní úrovní v rámci jednání o klimatu a během zasedání COP;
- g) nedostatečné zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy vnitrostátně stanovených příspěvků;

17. vyzývá proto Evropskou komisi, aby se zabývala těmito nedostatky a omezeními a aby před nadcházejícími konferencemi stran, které se budou konat v Egyptě a Spojených arabských emirátech, podpořila klimatickou diplomacii prováděnou na nižší než celostátní úrovni mezi městy, regiony a sousedními a partnerskými zeměmi EU, a v této podpoře pak nadále pokračovala;

18. uznává, že je důležité zaměřit se na velká města, vzhledem k jejich ekonomické síle a významné úloze, kterou mají, pokud jde o příčiny i možná klíčová řešení klimatické krize; změna klimatu ovšem vyžaduje reakci důsledně pokrývající celé území, a je tedy třeba se soustředit i na města malé a střední velikosti, která se do sítě a diplomacie měst zapojují jen v omezené míře a jež jsou na mezinárodní úrovni méně uznávána; stávající mezinárodní a místní síť zaměřená na venkov by navíc měla být využívána k výměně znalostí;

19. zdůrazňuje, že souostroví a ostrovní území na celém světě jsou obzvláště zranitelná vůči změně klimatu, a vyzývá ke zlepšení výměny poznatků v oblasti klimatu mezi ostrovy EU a mezi ostrovy EU a ostatními ostrovy ve světě;

20. je připraven ujmout se funkce hlavního koordinačního orgánu pro klimatickou diplomacii na nižší než celostátní úrovni v EU a sousedních zemích. VR je připraven převzít větší odpovědnost v rámci zasedání konferencí smluvních stran, ujmout se koordinační úlohy a prezentovat postoje regionálních a místních orgánů z EU, a to v partnerské spolupráci se zeměmi západního Balkánu a Tureckem a rovněž se zeměmi východního a jižního sousedství EU;

21. zavazuje se, že předloží návrhy ARLEM a CORLEAP týkající se otázek klimatu UNFCCC, a to prostřednictvím svých zástupců v oficiální delegaci EU na COP; vyzývá k tomu, aby byly místní a regionální orgány zapojeny do všech fází přípravy COP a vyjednávání v jejím rámci;

22. vyzývá evropské instituce, mezinárodní finanční instituce a všechny mezinárodní partnery, včetně místních a regionálních orgánů z EU, kteří se budou podílet na obnově a rekonstrukci ukrajinských měst a průmyslových a energetických provozů zničených ruskou válkou, aby – v zájmu dosažení nulových čistých emisí do roku 2050, energetické nezávislosti založené na obnovitelných zdrojích, bezuhlíkového hospodářství, udržitelného zemědělství a zachování a obnovy ekosystémů a biologické rozmanitosti – investice určené na obnovu směřovali k naplňování hlavních aspektů Pařížské dohody a rovněž k plnění cílů Zelené dohody pro Evropu;

23. vítá, že byl v rámci procesu UNFCCC vytvořen zvláštní program – rozšířený Linský pracovní program týkající se genderu a akční plán pro rovnost žen a mužů –, který by měl reagovat na skutečnost, že při provádění politik v oblasti klimatu není citlivě zohledněno genderové hledisko, a zajistit, aby se ženy mohly zapojit do celosvětové diskuse a mezinárodních jednání o změně klimatu. Obzvláště pak vítá, že každá smluvní strana jmenovala národní kontaktní osobu pro genderové otázky a změnu klimatu; je připraven spolupracovat s UNFCCC a dalšími relevantními partnery v této oblasti;

24. chápe úlohu měst v rámci fenoménu globální klimatické migrace – poskytují pracovní místa a útočiště lidem, kteří prchají před nepříznivými a nehostinnými environmentálními podmínkami. Místní a regionální orgány v současné době čelí v důsledku dopadů změny klimatu nebývalým hospodářským a humanitárním výzvám, neboť jsou příjemci klimatických uprchlíků, kteří vyvíjejí tlak na již tak omezené zdroje, které mohou města poskytnout. Místní a regionální orgány mohou zároveň spolu s místními organizacemi a dalšími zúčastněnými stranami včas reagovat na problémy, jako je sociální tíseň a ekologická katastrofa způsobená přílivem lidí do městských oblastí;

Závazek struktur VR působících v oblasti vnějších vztahů v rámci globálního akčního plánu v oblasti klimatu

25. konstatuje, že spolupráce mezi evropskými místními a regionálními orgány a jejich protějšky ve třetích zemích hraje důležitou úlohu v podpoře klimatické diplomacie na nižší než celostátní úrovni. Ta spočívá například v budování aliancí a v činnostech prováděných za účelem propagace, šíření a financování stávajících a nových iniciativ, které podporují výměnu znalostí a osvědčených postupů mezi evropskými, vnitrostátními, regionálními a místními sítěmi a má i podobu spolupráce mezi městy, jako jsou vzájemná hodnocení a aktivity zaměřené na vzájemné učení, návštěvy příslušných lokalit, zelený twinning a vzájemné poradenství a koučování mezi partnery;

26. poukazuje na to, že všechny struktury a platformy VR působící v oblasti vnějších vztahů (ARLEM, CORLEAP, pracovní skupiny/smíšené poradní výbory, vzájemná spolupráce a fórum „Města a regiony pro mezinárodní partnerství“) se aktivně podílejí na plnění globálních cílů v oblasti klimatu, k čemuž se zavázaly ve svých příslušných akčních plánech a pracovních programech;

27. je si vědom významného a nedostatečně využitého potenciálu, jaký má klimatická diplomacie na nižší než celostátní úrovni, pokud jde o prosazování uznání úlohy měst a regionů v rámci procesu UNFCCC; v této souvislosti konstatuje, že zapojení členů ARLEM a partnerů ze zemí globálního Jihu vedlo k opětovnému začlenění „víceúrovňové spolupráce“ do znění Klimatického paktu z Glasgow na konferenci COP26;

ARLEM

28. konstatuje, že opatření v oblasti klimatu jsou ústředním aspektem činnosti ARLEM týkající se Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030 a souvisejících cílů udržitelného rozvoje, což podnítilo další spolupráci mezi místními a regionálními orgány ze Středomoří, tj. diplomatickou činnost na nižší než celostátní úrovni, v boji proti společným výzvám, které změna klimatu přináší všem územním celkům;

29. oceňuje aktivní účast ARLEM na ministerských konferencích Unie pro Středomoří, jež s tímto tématem souvisí, jako jsou ministerské schůzky Unie pro Středomoří věnované modré ekonomice, energetice a životnímu prostředí a změně klimatu, kde zástupci ARLEM pravidelně zdůrazňují úlohu místních a regionálních orgánů při zmírňování dopadů změny klimatu a přizpůsobování se těmto dopadům;

30. oceňuje dlouhodobou spolupráci mezi středomořskými městy – a zejména těmi pobřežními – v oblasti klimatických opatření, konstatuje však, že by měla být podporována spolupráce se subjekty z širší geografické oblasti, tedy s místními a regionálními orgány, jež neleží na pobřeží;

CORLEAP

31. konstatuje, že priority Východního partnerství týkající se akčního plánu v oblasti klimatu kladou jednoznačný důraz na urychlení ekologické transformace a zároveň jsou vedeny směrem prosazovaným Pařížskou dohodou, agendou OSN pro cíle udržitelného rozvoje a Zelenou dohodou pro Evropu. Zelená dohoda pro Evropu vzbuzuje opravdový zájem, přičemž je často považována za součást širšího vnitrostátního úsilí o přijetí vnitrostátních zelených agend v souladu s mezinárodními závazky, zejména prostřednictvím vnitrostátně stanovených příspěvků a cílů udržitelného rozvoje;

32. zdůrazňuje, že vnitrostátní strategie zemí Východního partnerství zohledňují všechny oblasti působnosti Zelené dohody, přičemž hlavní důraz je kladen na energetiku;

33. zdůrazňuje, že je třeba prostřednictvím financování a technické pomoci podporovat ty země Východního partnerství, které usilují o diverzifikaci zdrojů energie – s cílem odklonit se od ruských zdrojů – a o prioritizaci čisté energie;

34. upozorňuje na to, že města a regiony ze zemí Východního partnerství, jež tvoří trojici přidružených zemí (Ukrajina, Moldavská republika a Gruzie), přijaly prostřednictvím dohod o partnerství prohloubený závazek k plnění zelené agendy EU, a vřele vítá rozhodnutí Evropské rady udělit Ukrajině a Moldavské republice status kandidátských zemí;

35. konstatuje, že „východní“ složka Paktu starostů a primátorů je významnou sítí zaměřenou na boj proti změně klimatu v zemích Východního partnerství. Shromáždila 361 nových signatářů z řad místních orgánů, které jsou připraveny zavázat se ke snížení emisí CO₂ o 30 % do roku 2030 a ke zvýšení odolnosti prostřednictvím opatření pro přizpůsobení se změně klimatu;

Partneři ze zemí procesu rozšíření

36. poukazuje na ústřední úlohu zelené agendy a udržitelné konektivity v rámci balíčku týkajícího se rozšíření z roku 2021 a podporuje provádění hospodářského a investičního plánu pro západní Balkán, jenž může významně přispět k ekologické transformaci tohoto regionu ⁽²⁾;

37. poukazuje na to, že v rámci balkánské oblasti má síť B40 Balkan Cities Network potenciál stát se důležitým milníkem v diplomacii měst v oblasti klimatu v tomto regionu, přičemž mezi hlavní prioritní oblasti této sítě patří udržitelný rozvoj a klimatická opatření. V současné době síť zahrnuje 24 měst a snaží se v rámci regionu dále rozšiřovat;

Víceúrovňová správa

38. vyzývá k vytvoření řádně koncipovaného, víceúrovňového rámce správy, který by stanovil pravidla spolupráce v oblasti klimatické diplomacie v EU na evropské, vnitrostátní a nižší než celostátní úrovni, s možností provádění v partnerských zemích. Vzhledem k nedostatečné podpoře a nedostatečnému začlenění obcí a menších a méně rozvinutých regionů by měl takový rámec těmto nedostatečně zastoupeným místním a regionálním orgánům věnovat zvláštní pozornost a zajistit jim spravedlivou a rovnou účast v tomto procesu;

39. navrhuje zvážit možnost, že by byli určeni vyslanci místních a regionálních orgánů pro klima v rámci struktur VR působících v oblasti vnějších vztahů – s přihlédnutím k tomu, že v rámci VR již existují vyslanci Paktu starostů a primátorů a vyslanci klimatického paktu – a vytvořeny synergie mezi těmito vyslanci, což by jim umožnilo interně koordinovat své příspěvky pro oficiální delegaci VR na konferencích smluvních stran;

40. vyzývá, aby byla posílena koordinace mezi městy a regiony za účelem vydání společného prohlášení měst a regionů před akcemi konference smluvních stran UNFCCC a globálním hodnocením v roce 2023, a to v úzké spolupráci s globálními partnery, včetně LGMA, ICLEI, Regions4, Under2 Coalition a Globálního paktu starostů a primátorů; vyzývá místní a regionální orgány z členských států a partnerských zemí, zejména z členských zemí ARLEM a CORLEAP a ze zemí západního Balkánu, aby uspořádaly mnohostranná setkání mezi vyslanci místních a regionálních orgánů pro klima a zástupci členských států;

41. zdůrazňuje potenciální vazbu mezi diplomatickou činností v oblasti klimatu na nižší než celostátní úrovni a energetickou politikou EU, a zejména význam energetické bezpečnosti v rámci globální čisté a spravedlivé transformace energetiky prováděné prostřednictvím vnější energetické politiky a diplomacie, a to jak při řešení energetické krize, kterou prohloubila nezákonná invaze Ruska na Ukrajinu, tak při řešení existenciální hrozby v podobě změny klimatu;

⁽²⁾ CDR 109/2022, Balíček týkající se rozšíření 2021.

42. vyzývá EU, aby prostřednictvím specializovaných partnerství v oblasti energetické bezpečnosti, transformace energetiky směrem k modelu založenému na účinnosti a obnovitelných zdrojích a strategické soběstačnosti zahrnujících místní a regionální orgány posílila svou angažovanost po celém světě;

43. poukazuje na to, že tím, jak města a regiony vypracovávají nové politiky a stanovují ambicióznější cíle v oblasti snižování emisí a přizpůsobování se změně klimatu a zmírňování jejich dopadů, než jsou cíle dané v rámci vnitrostátně stanovených příspěvků, plní úlohu globálních inovačních center v oblasti klimatu; znovu vyzývá, aby byl zaveden systém regionálně a místně stanovených příspěvků, které by doplnily vnitrostátně stanovené příspěvky, s cílem uznat, monitorovat a podpořit úsilí orgánů na nižší než celostátní úrovni o snižování emisí CO₂;

Centrum pro inovace

44. zasazuje se o navázání spolupráce mezi soukromým sektorem, místními a regionálními orgány a agendou OSN na poli inovativních nápadů v oblasti klimatu s cílem poskytnout unikátní a přeshraniční řešení schopná posunout vpřed globální agendu v oblasti klimatu; jednotlivá města a regiony navíc mohou provádět inovativní politiky, které lze – v případě jejich úspěšnosti – realizovat ve větším měřítku a opakovat jinde; v této souvislosti navrhuje, aby se navázalo na iniciativy, jako je Innovate4Cities, jež je součástí Globálního paktu starostů a primátorů, a konkrétně jeho pilíře věnovaného inovacím;

45. je zástupcem místních a regionálních orgánů členských států a jejich partnerských mezinárodních iniciativ na evropských a celosvětových jednání o inovacích v oblasti klimatu; propaguje příklady úspěšné spolupráce mezi EU a jejími partnery v otázce inovativních řešení v oblasti klimatu;

Finance

46. zdůrazňuje, že klimatická diplomacie a klimatické ambice na místní a regionální úrovni vyžadují odpovídající financování a investice; v této souvislosti poukazuje na to, že je důležité poskytnout orgánům na nižší než celostátní úrovni přístup k přímému financování za účelem provádění klimatických opatření a opatření zaměřených na přizpůsobování se změně klimatu;

47. zdůrazňuje, že je nutné vytvořit synergie mezi veřejnými a soukromými zdroji financování na celosvětové, unijní, vnitrostátní, regionální a místní úrovni, a vyzývá k poskytnutí větší finanční podpory (včetně přímých finančních prostředků) místním a regionálním orgánům EU a jejich externím partnerům k urychlení diplomatické činnosti v oblasti klimatu a k provádění cílů Pařížské dohody;

48. žádá, aby finanční prostředky poskytované na opatření zaměřená na zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se jejím dopadům byly konkrétně zacíleny a určeny regionální a místní úrovni. Vítá obzvláště zaměření misí EU na přizpůsobení se změně klimatu a důraz kladený na podporu 150 regionů při hledání způsobů, jak se přizpůsobit. Bylo by však hodné tento přístup rozšířit a replikovat v rámci unijního financování opatření v oblasti klimatu realizovaných mimo EU a související pomoci poskytované dalším regionům v Africe, Latinské Americe a Asii;

49. konstatuje, že v různých městech a regionech na celém světě fungují „zelené“ trhy a investice v různé míře; podporuje vytváření společných projektů a sítí, které místním a regionálním orgánům umožňují získávat od zkušenějších partnerů poznatky ohledně postupů, které používají, a čerpat inspiraci pro účely jejich místní a regionální agendy. V tomto ohledu je třeba pomoci místním a regionálním orgánům při přípravě jejich vlastních strategií pro přizpůsobení se změně klimatu s cílem zvýšit ochranu a odolnost místních komunit a přírodních stanovišť;

Výzkum

50. konstatuje, že probíhající mezinárodní klimatickou diplomacii na nižší než celostátní úrovni je třeba posuzovat na základě lépe strukturovaného přístupu a že je třeba posílit sběr údajů, aby bylo možné plně porozumět jejímu rozsahu, zejména v zemích globálního Jihu; vyzývá k úsilí o koordinaci s cílem poskytnout kompletní přehled současných mnohostranných opatření v oblasti klimatu prováděných na místní a regionální úrovni, zejména pokud jde o opatření místních a regionálních orgánů EU a jejich partnerských iniciativ;

51. vyzývá k tomu, aby byl pro místní a regionální orgány vytvořen soubor nástrojů a platforma pro sebehodnocení a podávání zpráv o opatřeních v oblasti klimatu a mezinárodní diplomacii.

V Bruselu dne 12. října 2022.

předseda
Evropského výboru regionů
Vasco ALVES CORDEIRO